

De Moslimvrouw

[nederlands - dutch - الهولندية]

zuster Rabi'a Frank

revisie: Yassien Abo Abdillah

2014 - 1435

IslamHouse.com

المرأة المسلمة

«باللغة الهولندية»

أخت ربيعة فرنك

مراجعة: ياسين أبو عبد الله

2014 - 1435

IslamHouse.com

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Alle Lof is voor Allah, wij prijzen Hem en vragen Zijn Hulp. Wij zoeken onze toevlucht bij Hem tegen het kwade van onze zielen en het slechte van onze handelingen. Een ieder die door Allah geleid wordt, zal niet misleidt worden. Een ieder die Allah doet dwalen, zal niemand kunnen leiden. Ik getuig dat er geen god is dan Allah en ik getuig dat Mohammed de boodschapper en dienaar van Allah is. Voorts,

Een onderwerp waar altijd veel vragen over zijn, zowel vanuit de kant van de mannen als de vrouwen, moslims en niet-moslims en waar veel misverstanden over zijn, is de positie en de rol van de vrouw in de Islam.

Belangrijkste reden hiervoor is allereerst een gebrek aan gedegen kennis bij alle partijen, maar ook de tegenstrijdige informatie die je te horen krijgt en om je heen ziet. Je hoeft de televisie maar aan te zetten en je ziet weer een paar zielige vrouwtjes met lange gewaden die door hun mannen zijn mishandeld en vernederd. Moge Allah de Verhevene deze vrouwen helpen en hun mannen vergeven en tot inkeer brengen. Dit zijn geen leugens. Wel wordt er door de media bovenop gesprongen waardoor het lijkt alsof alle moslimvrouwen, of dan in ieder geval het grootste deel, onderdrukt worden en dat de enige oplossing ligt in het verlaten van de Islam,

want dat dat de oorzaak van alle ellende is, daar is iedereen wel van overtuigd.

Enkele vrouwen hebben de Islam, de vervolmaakte godsdienst van onze Schepper, inderdaad de rug toe gekeerd en willen andere vrouwen nu ook “bevrijden”. Soebh'aanallaah (Glorieus is Allah), maar willen wij wel bevrijd worden? Weten we wel hoe waardevol de vrouw in de Islam is? Om dit duidelijk te maken, zal ik Insha-e Allah (als Allah dat wil) in dit korte bestek het belang van de vrouw in de Islam uitleggen, haar rechten en plichten in haar rol als dienaars van Allah de Verhevene, dochter, echtgenote en moeder en enkele vooroordelen ontkrachten.

Om een compleet beeld te krijgen van de waarde die een vrouw heeft in de Islam, kunnen we het verleden en de huidige tijd niet vergeten. In de tijd van Djaahiliyyah (onwetendheid), de tijd vóór de komst van de profeet Mohammed (de vredesgroeten en de prijzingen van Allah zijn met hem), had de vrouw geen enkele status; zij kon geërfd worden, verhandeld, misbruikt en zelfs het doden van pasgeboren meisjes was een normaal verschijnsel. Allah de Verhevene zegt hierover in de Koran: “En wanneer het nieuws van (de geboorte van) een dochter tot één van hen kwam; werd zijn gezicht somber en hij was vervuld met innerlijk verdriet. Hij verbergt zichzelf voor de mensen wegens het slechte nieuws dat hij kreeg. Zal hij haar houden met schande of haar begraven in de

aaarde? Zeker, slecht is hun beslissing.” (Soerah An-Nahl (16), aayah 58-59)

Maar de boodschapper van Allah (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) kwam en verhief de status van de dochters gegeven door Allah de Verhevene en maakte het grootbrengen van dochters belangrijk en beloonde de ouders daarvoor in het Hiernamaals met een goede positie.

De profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) zei: “Een ieder die twee meisjes grootbrengt tot zij de volwassenheid bereiken – diegene en ik zullen (samen) komen op de Dag der Opstanding – en hij strengelde zijn vingers inéén.” (Overgeleverd door Moslim)

Als de ouders deze uitspraak van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) horen, zouden ze juist verheugd moeten zijn en dochters moeten wensen. De reden dat de ouders, vooral de vaders, verdrietig werden na het horen van de geboorte van een dochter en haar begrafenis, is vanwege het feit dat zoons status, macht en verdiensten brachten voor het gezin. Dochters werden gezien zonder enig voordeel voor het gezin. De mensen van onwetendheid zagen in dochters teveel kosten en vreesden voor armoede. Hierop zei Allah de Verhevene: “En doodt jullie kinderen niet uit vrees voor armoede; Wij voorzien hun en jullie van levensonderhoud. Weet,

hen doden is een grote zonde.” (Soerah Al-Israa-e (17), aayah 31)

En voor de mensen van onwetendheid die een afkeer hebben van het vrouwelijke wezen zegt Allah de Almachtige: “...En wanneer jullie een afkeer van hen hebben, dan kan het zijn dat jullie een afkeer hebben van iets, terwijl Allah daarin veel goeds gelegd heeft.” (Soerah An-Nisaa-e (4), aayah 19)

Uiteindelijk bepaalt Allah de Schepper, de Almachtige, of iemand een zoon of een dochter krijgt of helemaal geen kinderen. Zoals Allah de Almachtige zegt in de Qor-aan: “Aan Allah behoort de heerschappij van de hemelen en de aarde. Hij scheidt wat Hij wil en Hij schenkt meisjes aan wie Hij wil en Hij schenkt jongens aan wie Hij wil. Of Hij schenkt hun jongens en meisjes. En Hij maakt onvruchtbaar wie Hij wil. Waarlijk, Hij is de Alwetende en is in staat alles te doen.” (Soerah As-Shoerah (42), aayah 49-50)

Met de komst van de Islam werd de vrouw erkend als waardevol wezen, net zo waardevol als de man. Ze kreeg erfrecht, recht op huwelijksaanzoek en -weigering, ze kon handel drijven en haar eigen geld beheren, kortom; ze kreeg de status die Allah de Verhevene haar al vanaf het begin der tijden had gegeven terug. Maar bij deze rechten horen ook bepaalde plichten die de vrouw moet vervullen

ten opzichte van Haar Schepper. En dit is de eerste taak van iedere moslima.

De moslimvrouw vervult in haar leven verschillende rollen; van baby naar kind, naar jonge volwassen vrouw, naar echtgenote en naar moeder. Bij elke van deze fases heeft de moslimvrouw haar rechten en plichten. De belangrijkste plicht die altijd blijft gelden voor zowel de man en de vrouw is het aanbidden van Allah de Verhevene en het volgen van de leringen van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem), zoals Allah de Verhevene zegt in de Koran: “Voorwaar, de mannen die zich hebben overgegeven (aan Allah) en de vrouwen die zich hebben overgegeven, en de gelovige mannen en de gelovige vrouwen, de gehoorzame mannen en de gehoorzame vrouwen, en de waarachtige mannen en de waarachtige vrouwen, en de geduldige mannen en de geduldige vrouwen, en de ootmoedige mannen en de ootmoedige vrouwen, en de bijdragen gevende mannen en de bijdragen gevende vrouwen, en de vastende mannen en de vastende vrouwen en de mannen die over hun kuisheid waken en de vrouwen die (daarover) waken, en de mannen die Allah veelvuldig gedenken en de vrouwen die gedenken: Allah heeft voor hen vergeving bereid en een geweldige beloning.” (Soerah Al Ah'zaab (33), aayah35)

“Wie goed doet, man of vrouw, en hij gelooft: Voorwaar, aan hem geven Wij een goed leven. En Wij zullen hen

zeker belonen met hun beloning, volgens het beste van wat zij plachten te doen.” (Soerah An Nahl (16), aayah 97)

Hieruit blijkt dat de beloning voor de man dezelfde is als die voor de vrouw; Allah (Glorieus en Verheven is Hij) kijkt niet naar ons uiterlijk, niet naar ons geslacht, niet naar onze afkomst etc., maar Hij kijkt slechts naar ons hart en onze daden.

Een moslimvrouw leeft de regels van Allah de Verhevene na, zonder dat iemand haar daar toe aan hoeft te zetten. Vanuit onze liefde voor onze Schepper zullen wij, zodra wij de leeftijd van begrip hebben bereikt, alles in het werk stellen om onze Rabb (Heer) te gehoorzamen en zo ons plekje in het Paradijs te verdienen, inshaa-e Allah. Het dienen van Allah de Verhevene begint dus al op jonge leeftijd en niet pas als wij getrouwd zijn, of onze studie hebben afgerond, of als wij alles weten over Islam, of als wij ouder zijn, of als wij op ons sterfbed liggen.

Een moslimvrouw heeft een rotsvast vertrouwen in Allah de Verhevene en je zal zien dat Hij dit vertrouwen waard is. Het verhaal van Hadjar toont ons een geweldig voorbeeld van diep geloof en oprecht vertrouwen in Allah de Verhevene.

Ibrahiem (Abraham: vrede zij met hem) had van Allah de Verhevene de opdracht gekregen zijn tweede

vrouw Hadjar en hun zoontje Ismaa'iel (Ismaël: vrede zij met hem) achter te laten in een onherbergzame, woestijnachtige omgeving. Hij nam hen beide mee en ging op een gegeven moment alleen terug. Hadjar liep haar man achterna en vroeg hem: "Ibraahiem, waar ga je naartoe, ons achterlatend in deze verlaten woestijn?" Zij herhaalde haar vraag meerdere keren, maar hij draaide zich niet naar haar om. Toen vroeg ze hem: "Heeft Allah je bevolen dit te doen?" Hij antwoordde haar: "Ja." Toen zei zij: "Dan zal Allah ons niet doen verwaarlozen." Soebh'aanallaah, zouden wij zo gereageerd hebben?

En Allah de Verhevene beloonde haar geduld en vertrouwen in Hem. Nadat haar zoontje bleef huilen van de dorst ging zij wanhopig op zoek naar water. Ze rende tussen twee heuvels, Safa en Marwa genoemd, heen en weer en tuurde om haar heen op zoek naar water. Na de zevende keer zag ze de engel Djibriel (vrede zij met hem) en waar hij stond, ontsprong de bron Zamzam. Ze leste de dorst van haar zoontje en van zichzelf en bouwde een muurtje om de bron om het water bijeen te houden. Wat later kwam een karavaan voorbij. De mensen vroegen haar of ze van de bron gebruik mochten maken. Deze karavaan vestigde zich rondom de bron en beschermde Hadjar en haar zoontje. Deze plek is uitgegroeid tot de plaats waar vele eeuwen later de laatste profeet, de nakomeling van Ibrahieh, geboren zou worden, de

Heilige stad Mekkah. (Overgeleverd door Boekhaarie in Kitaab al-Anbiyaa-e, en “Stories of the prophets” van Ibn Kathier)

Als Hadjar niet zo'n diep geloof en vertrouwen in Allah de Verhevene had gehad, zou ze deze moeilijke situatie niet hebben aangekund. Ze zou direct zijn ingestort en zou niet de vrouw zijn geworden wier naam dag en nacht wordt herinnerd door degenen die H'adj (de verplichte grote bedevaart) en 'Oemrah (de vrijwillige kleine bedevaart) bij het huis van Allah de Verhevene verrichten. Zij herdenken haar elke keer als ze het pure Zamzam-water drinken en tussen de heuvels Safa en Marwa lopen, zoals Hadjar op die moeilijke dag deed.

Het laat de moslims beseffen en herinneren dat Allah de Verhevene getuige is en kennis heeft van elk geheim en dat Hij de Verhevene bij een persoon is, waar diegene ook is. Het geloof van de ware moslimvrouw is puur en helder en niet bevuild door enige onwetendheid, zelfbedrog of bijgeloof. Haar geloof is gebaseerd op geloof in Allah de Verhevene, de Ene, de Eeuwige, Die tot alles in staat is, Die controle heeft over de gehele wereld en tot Wie alle dingen terugkeren.

“Zeg: “In Wiens handen is de heerschappij over alles? En Hij beschermt en Hij wordt niet beschermd, als jullie het weten.” Zij zullen zeggen: “Aan Allah.” Zeg: “Waarom

zijn jullie dan misleid?” (Soerah Al-Moe-eminoen (23), aayah 88-89)

Gehoorzaamheid aan Allah de Verhevene en Zijn boodschapper (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) is veel belangrijker dan de eigen bevestigingen en verlangens; het komt vóór plezier en individuele keuzes. Sommige geboden en verboden lijken moeilijk voor ons, maar dit is slechts een beproeving, een test in dit leven om ons voor te bereiden op het komende leven. Allah de Verhevene zegt: “En het past een gelovige man en een gelovige vrouw niet, wanneer Allah en Zijn boodschapper een zaak hebben besloten, om een andere keuze te maken in hun zaak. En wie Allah en Zijn boodschapper niet gehoorzaamt: waarlijk, hij verkeert in duidelijke dwaling.” (Soerah Al-Ah'zaab (33), aayah 36)

De ideale moslimvrouw heeft een onverwoestbaar geloof in Allah de Verhevene en gaat niet op de knieën voor kritiek en spotternij. Wanneer wij Allah's bevelen opvolgen en de Islamitische kleding (hidjaab) dragen, zullen de meeste mensen spotten, onze ideeën belachelijk maken, lachen om onze waarden, maar dit moet ons hart niet verzwakken. Alleen wanneer wij een sterk geloof en vertrouwen in Allah de Verhevene hebben, kunnen kritiek en spotternij onze standvastigheid niet aantasten. We moeten vasthouden aan een nobele levenswijze en kledingstijl alsof het een kostbare steen is in een samenleving die verstoken is van religie, van karakter,

van hoge waarden, van edele manieren en alles wat schoon, zuiver en mooi is. Voor een gelovige vrouw die zich totaal overgeeft aan de Leiding van Allah, haar Schepper, betekent dit onvermijdelijk dat zij bespot en bekritiseerd wordt

Maar bedenk: dit en nog veel erger overkwam ook de boodschappers van Allah de Verhevene en hun volgelingen. Wij mogen een beetje tegenwerking niet als excuus gebruiken om Allah's Weg niet te volgen; het zal niet geaccepteerd worden en de verschrikkingen waaraan wij, Allah verhoede het, zullen worden blootgesteld in het Hiernamaals zullen vele malen erger zijn.

Allah de Alhorende, de Alziende, zegt in de Qor-aan: “Voorzeker, Wij weten dat jouw borst benauwd is wegens wat zij zeggen. Maar verheerlijk uw Heer met de Lof die Hem toekomt en behoort tot hen die zich neerknielen.” (Soerah Al-H'idjr (15), aayah 97-98)

Wanneer je als moslima hiervan doordrongen raakt, kun je niet anders dan je volledig overgeven aan de Enige Die dit toekomt. Je gedrag zal veranderen en ook uiterlijk zul je herkend worden als moslima door de kleding die niet de westerse mode volgt, maar je schoonheid beschermt en bedekt.

De weg naar Allah de Verhevene kan voor ons veranderingen in onze leefomgeving teweeg brengen,

zoals aantasting van onze eer, verlies van vrienden, ontslag van werk, verlies van (warm) contact met de familie. Allah de Verhevene zegt hierover in de Qor-aan: “Als zij zich dan afwenden, zeg dan: “Allah is mij voldoende, geen god is er dan Hij, op Hem vertrouw ik, en Hij is de Heer van de geweldige Troon.” (Soerah At Taubah (9), aayah 129)

Ondanks alle moeilijkheden en al het verdriet zou ons hart geduldig, standvastig en tevreden moeten zijn. En je weet dat al ons strijden op Allah's Weg ons voordeel zal verschaffen in dit leven en het volgende en dat we slechts strijden voor onszelf. Allah de Verhevene zegt in Zijn Edele Qor-aan: “En wie (voor Allah) strijdt, strijdt slechts voor zichzelf. Voorwaar, Allah is zeker vrij van de behoeften van de werelden.” (Soerah Al-‘Ankaboet (29), aayah 6)

De profeet Noah (vrede zij met hem) werd bespot in zijn profeetschap; Allah de verheven zegt hierover: “Vervolgens begon hij (profeet Noah) het schip te bouwen en telkens wanneer de vooraanstaanden van zijn volk voorbij kwamen, bespotten zij hem. Hij zei: “Als jullie ons bespotten: Voorwaar, dan zullen wij jullie later bespotten, zoals jullie ons (nu) bespotten.” (Soerah Hoed (11), aayah 38)

En ook: “Voorwaar, de schuldigen lachten gewoonlijk om de gelovigen. En wanneer zij aan hen voorbij gingen,

knipoogden zij naar elkaar.” (Soerah Al Moetaffifien (83), aayah 29-30)

“Maar op deze Dag zullen degenen die geloven lachen over de ongelovigen.” (Soerah Al Moetaffifin (83), aayah 34)

Allah de Verheven zegt: “Voelt jullie niet vernederd en treurt niet: en jullie zijn winnaars, indien jullie (ware) gelovigen zijn.” (Soerah Aal ‘Imraan (3), aayah 139).

Deze eigenschappen en manieren van een moslimvrouw dienen wij ons eigen te maken op een zo jong mogelijke leeftijd; eerst (eventueel) begeleid door onze ouders met onze eigen moeder inshaa-e Allaah (als God dat wil) als voorbeeld, daarna op basis van de door ons opgedane kennis in praktijk te brengen. Het gehoorzamen van Allah de Verhevene is de taak die voor iedere vrouw haar gehele leven geldt, onafhankelijk van de levensfase waarin zij zich bevindt.

We dienen ook onze ouders en met name onze moeder goed te behandelen, ook als deze geen moslim zijn, we kennen allemaal de volgende overlevering: “Er kwam een man naar Allah's boodschapper (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) en zei: “O boodschapper van Allah! Wie heeft het meeste recht om door mij het beste behandeld te worden?” De profeet (vrede en zegeningen zij met hem) antwoordde hem: "Jouw

moeder." De man zei: "Wie is de volgende?" Het antwoord van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) verbaasde de man: "Jouw moeder," zei de profeet weer. "Wie is de volgende?," vroeg de man nogmaals. "Jouw moeder," gaf de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) voor de derde maal antwoord. De man begreep hierdoor dat zijn moeder heel belangrijk is, daarom stelde hij zijn vraag nu anders: "Als ik mijn plicht tegenover mijn moeder gedaan heb, wie komt er dan na haar?," informeerde hij. Allah's boodschapper (vrede en zegeningen zij met hem) zei: "Jouw vader." (Boekhaarie en Moslim, overgeleverd door Aboe Hoerayrah (moge Allah tevreden zijn met hem).)

Dit betekent dat aan de moeder drie keer meer vriendelijkheid en goede behandeling moet worden gegeven dan aan de vader. Ook zegt Allah de Verhevene in de Qoraan: "En aanbidt Allah en kent Hem in niets een deelgenoot toe, en wees goed voor de ouders..." (Soerah An-Nisaa-e (4), aayah 36)

"En wij hebben de mens bevolen goed te zijn voor zijn ouders..." (Soerah Al-'Ankaboet (29), aayah 8)

"En Wij bevolen de mens (goedheid) jegens zijn ouders. Zijn moeder droeg hem in zwakheid op zwakheid." (Soerah Loeqman (31), aayah 14)

Maar het is niet toegestaan om de ouders te gehoorzamen met iets dat Allah de Verhevene verboden heeft verklaard, want de gehoorzaamheid aan Allah de Verhevene gaat boven de gehoorzaamheid aan de ouders. Allah de Verhevene zegt in de Qor-aan: “En als zij jou dwingen dat jij iets aan Mij toekent, zonder dat jij er kennis over hebt: gehoorzaam hen dan niet.” (Soerah Loeqman (31), aayah 15)

Naarmate we ouder worden, zullen onze plichten veranderen en vermeerderen, want met het huwelijk worden we echtgenote en als Allah de Verhevene het wil ook moeder. De moslimvrouw krijgt ook steeds meer een verzorgende rol. Het huwelijk van een moslimvrouw en haar echtgenoot is een gezegend contract in de Islam. Een lange levensreis gevuld met liefde, samenwerking en harmonie. Allah de Verhevene zegt hierover in de Qor-aan: “En het behoort tot Zijn Tekenen dat Hij voor jullie van jullie eigen soort echtgenotes heeft geschapen, opdat jullie rust bij haar vinden en Hij bracht tussen jullie liefde en barmhartigheid. Voorwaar, daarin zijn zeker Tekenen voor een volk dat nadenkt.” (Soerah Ar-Roem (30), aayah 21)

Een meisje dat wil trouwen, moet twee eigenschappen zwaar laten wegen:

1. De man in kwestie moet een praktiserend moslim zijn die leeft en met zijn vrouw wil leven volgens de Qor-aan en de Soennah

2. Hij moet een goed karakter hebben

Doe navraag bij zoveel mogelijk mensen die hem kennen en stel hem duidelijke vragen omtrent zijn levenshouding en het huwelijk. Als een man bovenstaande eigenschappen in zich heeft, geeft dit een grotere garantie, inshaa-e Allah, op een gelukkig huwelijk. Hij kent namelijk zijn eigen plichten, maar ook de rechten van zijn vrouw.

In Soerah 3, aayah 23-24, bepaalt Allah de Verhevene met wie een man niet kan trouwen: “Verboden voor u zijn: uw moeders, uw dochters, uw zusters, uw tantes van vaders kant en uw tantes van moeders kant, uw zoogmoeders die u gezoogd hebben, uw zoogzusters, uw schoonmoeders en de onder uw hoede staande stiefdochters van vrouwen met wie u gemeenschap hebt gehad, maar indien u geen gemeenschap met hen hebt gehad, dan is het geen overtreding. Verder de echtgenoten van uw eigen zoons. En het nemen van twee zussen tegelijkertijd, tenzij dat al is gebeurd, want Allah is Vergevend en Barmhartig. Verder vrouwen die al getrouwd zijn, behalve wat uw rechter handen bezitten. Zo heeft Allah het u voorgeschreven.” (Soerah An-Nisaa-e (4), aayah 23)

Omdat in de tijd van de openbaringen vrouwen geen zeggenschap hadden, is de Qor-aan veelal gericht op de mannen, maar deze aayah geldt natuurlijk ook voor de vrouw, alleen moet de vrouwelijke vorm vervangen worden door de mannelijke variant. Overigens zijn de mannen waar je niet mee kunt trouwen, de mannen bij wie je geen hoofddoek hoeft te dragen.

Als een man en vrouw voor elkaar gekozen hebben, zijn de volgende zaken verplicht binnen de Islaam:

- Allereerst natuurlijk de toestemming van beide partners; niemand kan tegen zijn of haar wil uitgetrouwd worden!

- Het betalen van de mahr, de bruidsgift; een geschenk, meestal een geldbedrag of goud, maar dit kan zelfs een aayah zijn die de man aan zijn vrouw leert, wanneer hij over niets anders beschikt.

- Er dient een overeenkomst vast te worden gelegd in bijzijn van getuigen

- Het huwelijk dient bekend gemaakt te worden binnen de oemmah (gemeenschap)

Wanneer hieraan voldaan is, is het huwelijk gesloten. De Soennah leert ons dat de man alvorens het huwelijk te consumeren (d.w.z. de liefde bedrijven) zijn hand op het

hoofd van zijn bruid legt en een doe'aa-e (smeebede) maakt en zij samen twee rakaat bidden.

In de Qoraan staat: "De mannen zijn de toezichhouders over de vrouwen omdat Allah de een boven de ander bevoorrecht heeft en omdat zij van hun eigendommen uitgeven (aan de vrouwen)." (Soerah An-Nisaa-e (4), vers 34)

Vrouwen hebben het recht financieel onderhouden te worden. De man heeft de plicht zijn vrouw, kinderen en anderen die van hem afhankelijk zijn te onderhouden. De vrouw heeft daar tegenoverstaand de plicht over de eigendommen van haar man te waken alsmede over hun kinderen. In de praktijk betekent dit dat zij vaak zorg draagt voor de opvoeding en verzorging van de kinderen en het huishouden. In de Islaam is dit een respectvolle taak en waar de vrouw door Allah de Verhevene voor beloond zal worden.

Toch betekent dit niet dat vrouwen niet buitenshuis mogen werken. Wanneer man en vrouw het hier over eens zijn, is het heel goed mogelijk dat de vrouw een passend beroep zoekt, mits zij haar huishouden en kinderen niet verwaarloost. Met een passend beroep bedoel ik dat zij een beroep moet kiezen waar zij niet nauw samenwerkt met mannen, zij haar hoofddoek kan dragen, haar gebeden op tijd kan verrichten en andere religieuze verplichtingen kan nakomen. Voor een man

geldt ook dat hij op zoek moet gaan naar een baan waar de omstandigheden Islamitisch gezien zo goed mogelijk zijn.

In een Islamitisch gezin heerst het principe van "er kan maar één kapitein op het schip zijn." Wanneer twee mensen om de leiding vechten, leidt dit enkel tot chaos. Dit betekent niet dat een man zijn vrouw zomaar zijn wil mag opleggen en zijn macht kan misbruiken. In een gezin waar beide partners praktiserend moslim zijn, is er tevens harmonie. Hoewel de man de eindverantwoordelijkheid heeft, zal hij zeker zijn vrouw overal bij betrekken en haar mening serieus nemen. Beide beslissen dan over belangrijke zaken. Maar wanneer ze erg van mening verschillen, zal er iemand een beslissing moeten nemen, in dit geval de man. Dit lijkt oneerlijk, maar het betekent een zware verantwoordelijkheid voor de man. Hij moet de juiste afwegingen maken en nog belangrijker; hij zal verantwoording moeten afleggen bij zijn Heer. Met deze "machtspositie" mag niet onzorgvuldig worden omgesprongen. Een bewust moslim houdt altijd in gedachten dat God van al zijn beslissingen getuige is en dat hij voor zijn doen en laten gestraft of beloond zal worden. (Veel mensen streven naar macht, op welk niveau dan ook. Maar een verstandige moslim heeft dit verlangen niet, omdat hij weet dat hij uiteindelijk verantwoording af moet leggen tegenover Allah de Almachtige. Maar zijn positie als verantwoordelijke over

zijn gezin is hem opgelegd door Allah, dus dient hij dat na te komen.)

Man en vrouw dienen respect aan elkaar te betuigen en allebei hun best te doen om de ander te plezieren. In het geval van meningsverschillen, moeten man en vrouw naar elkaar luisteren en proberen de ander te begrijpen. Toch is het zo dat bij belangrijke meningsverschillen de man de uiteindelijke beslissing neemt. En als hij een praktiserende moslim is, zal hij zijn best doen om de beslissing zo veel mogelijk in overeenstemming te laten zijn met de Wil van Allah, en dat is uiteindelijk altijd het beste. Ook in het geval van andere beslissingen, is het in het uiterste geval zo dat de man zijn vrouw bepaalde dingen kan verbieden, tenzij hij hiermee de regels van de Islam overtreedt. Hij zal hierover verantwoording moeten afleggen aan Allah de Verhevene, net zoals de vrouw haar beloning van Allah de Verhevene krijgt wanneer zij geduld met haar man opbrengt.

Ook dienen de man en de vrouw elkaar op seksueel gebied te bevredigen: de man moet zijn vrouw liefdevol benaderen wanneer hij de liefde met haar wil bedrijven en de vrouw mag haar man niet weigeren wanneer hij haar benadert, dit om ontuchtige gedachten en vreemdgaan te voorkomen wat alleen maar tot allerlei ellende zal leiden. Wanneer beide partners weten wat hun rechten en plichten naar Allah de Barmhartige en naar elkaar zijn,

zal als Allah dat wil het huwelijk tot in het Hiernamaals zegenen.

Vanwege het simple feit dat de vrouw nog steeds degene is die zwanger raakt, negen maanden het kind draagt en het kind ter wereld zet, is het vanzelfsprekend dat de moeder de eerste aangewezenen is om voor het kind te zorgen. Denk hierbij alleen maar aan het geven van borstvoeding en het feit dat de man weg zou kunnen lopen wanneer hij dat wil, maar de vrouw haar baby altijd bij zich draagt. De vrouw in de moederrol draagt dan ook de meeste verantwoordelijkheid voor de verzorging van de kinderen. De beide ouders dragen de verantwoording om de kinderen volgens de Qor-aan en de leringen van de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) op te voeden. Vooral de vrouw moet er goed bewust van zijn dat ze een grote verantwoordelijkheid draagt want de kinderen zijn de meeste tijd bij haar.

Wanneer ze de kinderen een Islamitische opvoeding geeft, zullen ze voorbereid zijn om in de latere omgeving goed functionerende moslims te worden. Over de verantwoording die ouders dragen, staat ook vermeld in de Qor-aan: “O jullie die geloven, behoedt jullie zelf en jullie gezinsleden van de Hel...” (Soerah At-Tah'riem (66), aayah 6)

Moederliefde is een belangrijk onderdeel van de opvoeding. De moeder is een leerschool, een goede

voorbereiding betekent een goed volk. De barmhartigheid van moeders is een bron van liefde die wij inshaa-e Allah allemaal meekrijgen en onmisbaar is in onze opvoeding. De liefde die wij putten uit deze bron is van grote invloed op ons gedrag tegenover de medemens. Een natie bij wie moederliefde voldoende is overgedragen, betekent een volk met liefde in zich. Moederliefde moet goed overgedragen worden om een goede samenleving tot stand te brengen. Zonder haar liefde zouden we iets te kort komen in ons mens-zijn.

Ondanks alle inzet van beide partners kan het huwelijk mislukken. In een overlevering staat: "Van alles dat in de Islam is toegestaan, wordt de echtscheiding door Allah als het meest gehaat beschouwt."

Echtscheiding is dus toegestaan, maar dient niet overhaast te gebeuren. Om deze reden zijn er heel wat regeltjes en beperkingen die het scheiden niet aanmoedigen. Zowel man als vrouw kunnen het initiatief tot scheiden nemen. De vrouw zal hiervoor naar een Islamitische rechter moeten stappen, de man kan dit eventueel zonder hulp van buitenaf. Hij spreekt officieel de scheiding uit, waarna er een wachttijd van drie maanden (of menstruatiecycli) volgt. Wordt de huwelijkse relatie binnen deze drie maanden niet hersteld, dan is de scheiding definitief. Wanneer binnen deze drie maanden de relatie hersteld wordt, kan de man gedurende het huwelijk nog een keer de scheiding uitspreken en

weer ongedaan maken. Na de derde keer is er geen mogelijkheid tot herstel meer en kunnen beide partners niet meer met elkaar trouwen, tenzij de vrouw eerst met een andere man getrouwd is geweest.

Deze methode lijkt gemakkelijk voor een man omdat hij geen toestemming van een rechter nodig heeft, maar je ziet dat het niet zo eenvoudig is als het lijkt.

Ondanks dat het voorgaande genoeg zou moeten zijn om een ieder te overtuigen van de waarde van de vrouw in de Islam, blijven veel mensen toch met vragen zitten. Telkens weer wordt geprobeerd de bewijsvoering onderuit te halen door de volgende stellingen te lanceren:

1. Een man kan vier vrouwen trouwen, een vrouw kan maar 1 man trouwen.
2. Het erfdeel van de man is groter dan dat van de vrouw.
3. Een vrouw moet een hoofddoek dragen.

Allereerst moeten we onderkennen dat hoewel gelijkwaardig, man en vrouw wezenlijk van elkaar verschillen. Zo is de man veelal lichamelijk sterker, heeft hij een sterkere seksuele drang, kan hij geen kinderen baren en heeft hij een natuurlijk soort autoriteit of overwicht, hoewel dit laatste vooral in het westen ten stelligste ontkend wordt. Maar niemand kan ontkennen

dat de man het in deze wereld nog steeds voor het zeggen heeft; de wereld wordt geregeerd door mannen, mannen krijgen beter betaald dan vrouwen, mannen doen veel minder in het huishouden dan vrouwen en ga zo nog maar even door.

Vrouwen daarentegen zijn gevoeliger wezens, zij denken eerder met hun hart dan met hun verstand; dit maakt dat vrouwen meer en intensere relaties hebben met anderen dan mannen en dat zij meer geschikt zijn voor de verzorgende rol van echtgenote en vooral moeder.

Allah de Verhevene zegt: “En het behoort tot Zijn Tekenen dat Hij voor jullie van jullie eigen soort echtgenotes heeft geschapen, opdat jullie rust bij haar vinden en Hij bracht tussen jullie liefde en barmhartigheid. Voorwaar, daarin zijn zeker Tekenen voor een volk dat nadenkt.” (Soerah Ar-Roem (30), ayah 21)

Deze verschillen zijn een algemeen feit en de ene eigenschap is niet minder belangrijk dan de andere; het is een harmonieus evenwicht. Zo zegt Allah de Verhevene in de Qor-aan: “...En de man is niet gelijk aan de vrouw...” (Soerah Aal ‘Imraan (3), ayah 36)

1. Een man mag met vier vrouwen trouwen en een vrouw niet met meerdere mannen.

In de Qor-aan staat: “En als gij vreest dat gij niet rechtschapen zult zijn bij het behandelen der wezen, huwt dan vrouwen die u behagen, twee of drie, of vier en als gij vreest, dat gij niet rechtvaardig zult handelen, dan één of wat uw rechter handen bezitten. Dat is voor u de beste weg, om onrechtvaardigheid te voorkomen.” (Soerah An-Nisaa-e (4), aayah 3)

In de begintijd van de Islam waren er veel veldslagen waarbij veel mannen om het leven kwamen. Zij lieten vaak vrouwen en kinderen achter die een zeer onzeker leven tegemoet gingen. Vaak werden deze vrouwen door familie of in een moslimgezin opgevangen, maar haar onzekere status bleef. Om haar het recht te geven van een echtgenote kon zij trouwen met de man des huizes die al getrouwd was. Zij en haar kinderen kregen dan de status van familie en hadden het recht verzorgd te worden.

Het gedeelte dat praat over “dat wat de rechter handen bezitten” gaat over het preïslamitische gebruik om slaven te hebben. Dit gebruik is langzaamaan afgeschaft ook doordat slavinnen als echtgenote behandeld moesten worden nadat er seksuele omgang was geweest. Dit is nu niet meer van toepassing.

De man die met meerdere vrouwen trouwt, is verplicht al zijn vrouwen gelijk te behandelen met betrekking tot onderhoud en tijd. Wat er in zijn hart is, daar kan hij niet op veroordeeld worden. De geleerden

van de Islam baseren zich hiermee onder andere op de volgende aayah uit dezelfde Soerah: “En jullie zullen nooit in staat zijn rechtvaardig te zijn voor de vrouwen (betreffende liefde in het hart), hoezeer jullie ook willen, geeft niet geheel toe aan jullie neiging (tot één bepaalde vrouw) en laat haar (een andere vrouw) niet in het onzekere verkeren, en als jullie je beteren en (Allah) vrezen: voorwaar, Allah is Vergevensgezind, Meest Barmhartig.” (Soerah An-Nisaa-e (4), aayah 129)

Er zijn verschillende situaties te bedenken waarin de vrouw er de voorkeur aan kan geven haar man te delen met een zuster. Denk maar eens aan het helpen van een weduwe met kinderen. De meest gangbare reden is dat in veel culturele contexten een gescheiden vrouw geen hoog aanzien heeft en er meestal voor de rest van haar leven alleen voor komt te staan; zij moet werken om zichzelf en haar kinderen te onderhouden, draagt daarnaast de zorg voor haar kinderen en het huishouden en kan haar zorgen niet delen met de vader van haar kinderen en een man die van haar houdt. Hoewel de profeet (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) slechts een keer met een ongetrouwd, maagdelijk meisje getrouwd is geweest en verder alleen maar trouwde met gescheiden vrouwen en weduwen, geven de meeste mannen er de voorkeur aan met een jonge maagd te trouwen. Een vrouw die al eens eerder getrouwd is geweest, maakt weinig kans. Voor een vrouw die voor de keuze komt te staan haar man te delen of alleen verder te gaan, is dit een gegronde reden haar

jaloerie op zij te zetten voor haar eigen bestwil en dat van haar kinderen.

Ook kunnen we denken aan vrouwen die geen kinderen kunnen krijgen; zij blijven vaak liever in een liefdesrelatie die ze moeten delen dan alleen verder te gaan met weinig kans op een nieuw huwelijk.

En wat denk je van een vrouw die ernstig ziek is en niet meer voor haar gezin kan zorgen? Mag je van een man verwachten dat hij al zijn behoeftes opzij zet en een dubbele taak op zich neemt? Of is het beter dat hij bepaalde behoeftes bij een tweede wettige echtgenote bevredigt (i.p.v. overspel te plegen) en de zorg voor zijn eerste vrouw op zich neemt (i.p.v. haar te verlaten)?

In alle gevallen is het een keuze van twee mensen, maar in het uiterste geval kan de man zijn zin doordrijven zonder toestemming van zijn vrouw. Misschien helpt het te denken dat de vrouw die haar jaloeerie te baas kan, insha-e Allaah een enorme beloning van Allah de Almachtige zal krijgen; Hij weet immers hoe moeilijk het voor ons vrouwen is ons gevoel opzij te zetten.

Maar waarom kan een vrouw niet met meerdere mannen trouwen? Hier zijn twee redenen voor te geven. Buiten het gegeven dat veel mannen een sterkere drang naar seksuele bevrediging hebben (wat niet altijd opgaat), is het zo dat vrouwen zwanger kunnen raken. Wanneer zij

met meerdere mannen getrouwd is, weet niemand van wie het kind is. Wie draagt dan de verantwoordelijkheid? Hoe zit het met erfrecht? Natuurlijk is dit tegenwoordig op te lossen met een DNA-test, maar het is nogal wat om dit bij ieder kind te moeten uitvoeren.

De tweede reden komt ook hier uit voort; een (zwangere) vrouw zou te zwaar belast worden als zij voor meerdere mannen tegelijkertijd moest zorgen; zij heeft het recht onderhouden te worden zodat zij zich kan richten op haar zwangerschap en de opvoeding van haar kind.

2. Het erfdeel van een man is groter dan dat van de vrouw.

Allah de Almachtige zegt: “De mannen hebben recht op een aandeel van wat ouders en verwanten hebben nagelaten en de vrouwen hebben recht op een aandeel van wat de ouders en verwanten hebben nagelaten - of het veel is of weinig- een vastgesteld deel... Allah draagt u op met betrekking tot uw kinderen; de jongen zoveel als twee meisjes...” (Soerah An-Nisaa-e (4), aayah 7-10)

Dit lijkt onrechtvaardig, maar moet gezien worden vanuit de rechten en plichten die de man en de vrouw hebben. Zoals al eerder gezegd; de vrouw heeft ten alle tijden het recht onderhouden te worden. Eerst door haar

vader of ander mannelijk familielid, vervolgens door haar echtgenoot. De man moet zijn geld besteden aan zijn vrouw en kinderen, en eventueel zijn ouders als dit nodig is. De vrouw daarentegen heeft geen enkele financiële verplichting, ook niet wanneer zij geld in eigen beheer heeft. Haar man kan geen aanspraak maken op het geld van zijn vrouw, ook al heeft zij meer. De vrouw kan haar man uiteraard wel vrijwillig helpen als dat nodig is.

Om deze simpele reden is het niet meer dan logisch dat de man meer erft dan de vrouw omdat hij meer kosten heeft dan de vrouw. In onze huidige samenleving waar steeds meer vrouwen gaan werken, gaat het geluid op dat deze regel niet meer van toepassing zou zijn omdat vrouwen financieel niet meer afhankelijk zijn. Dit gaat niet op omdat een wet ingesteld door de Schepper van alle dingen, niet veranderd kan en mag worden, maar ook omdat vrouwen hun eigen voorrecht ondermijnen, namelijk het recht op onderhoud. Een vrouw kan werken, mits zij de Islamitische regels in acht houdt - wat overigens vele tegenstanders van het Islamitisch erfrecht niet doen - maar behoudt haar geld zelf. Als we het erfrecht gaan veranderen, verandert ook dit voorrecht; vrouwen dienen dan evenveel bij te dragen aan het gezin en dit is voor vele vrouwen geen prettig vooruitzicht.

3. Vrouwen moeten een hoofddoek dragen.

Allah de Verhevene zegt: “O profeet, zeg tegen uw vrouwen en uw dochters en de vrouwen van de gelovigen dat zij hun omslagdoeken om zich heen doen zodat zij gekend worden en niet lastig worden gevallen. En Allah is Vergevend en Barmhartig.” (Soerah Al-Ah'zaab (33), aayah 59)

Het eerste wat opvalt aan een praktiserende moslima is haar uiterlijk. Met haar wijde, verhullende kleding en hoofddoek ziet zij er nu eenmaal anders uit dan dat wat gangbaar is in deze samenleving. Voor vele onwetende personen is dit het ultieme bewijs dat de vrouw door de Islam en de man onderdrukt wordt. Hoe weinig is het dat zij weten!

De Islam is een religie die het zuivere nastreeft; een samenleving waarin respect voor elkaar is en die de poorten naar het verderfelijke zoals zina (ontucht, overspel) sluit. Omdat de mens geneigd is zijn eigen gevoelens en lusten na te streven, stelt Allah de Verhevene voor ons de regels op waar wij ons allen aan te houden hebben. Zo wordt in de Qor-aan gezegd: “Zeg tegen de gelovige mannen dat zij hun blikken neerslaan en hun intieme delen bedekt houden. Dat is reiner voor hen. Waarlijk, Allah is welingelicht over wat zij doen. En zeg tegen de gelovige vrouwen dat zij hun blikken neerslaan en hun intieme delen bedekt houden en hun sieraad niet tonen, behalve wat zichtbaar is.” (Soerah An-Noer (24), aayah 30)

Hiermee sluit Allah (Glorieus en Verheven is Hij) de eerste stap naar zina, namelijk oogcontact tussen mannen en vrouwen. Een onbedoelde blik wordt niet aangerekend, maar de tweede wel.

Zo is het ook verboden om handen te schudden met een niet-mahramman (een man waarmee je kunt trouwen). Dit lijkt voor velen misschien overdreven; als ik een man aankijk of een hand geef, betekent dat toch niet dat ik meteen meer wil?

Nee, misschien niet, maar in de praktijk blijkt dat deze handelingen wel de aanzet kunnen geven tot zina; je moet een man eerst aangekeken hebben voor je contact met hem maakt; je moet hem al aangeraakt hebben, alvorens er meer lichaamscontact plaatsvindt enz. enz. Moge Allah de Verhevene ons hiertegen beschermen.

Zou Degene Die ons gemaakt heeft niet weten hoe wij van binnen zijn? Hij beschermt ons tegen onszelf met deze regels. Om dezelfde reden heeft Hij bepaald dat vrouwen zich dienen te bedekken en hun schoonheid niet mogen tonen, alleen aan diegene voor wie het bestemd of toegestaan is, zoals de echtgenoot, de vader, de zoons, de ooms enz.

De vrouw dient gerespecteerd te worden om wie zij is en om wat zij doet en niet om hoe mooi zij is of hoe dik zij is. Ver verheven is de vrouw boven deze subjectieve

waarnemingen! Wij hoeven niet iedere zomer kilo's af te vallen, ons in te strakke jurkjes te hijsen en ons verder ontbloten voor het plezier van iedere man die ons voorbijloopt. Heb je de blikken wel eens gezien van mannen die een halfnaakte vrouw voorbij zien komen? Dierlijk instinct, dat is wat je ziet, geen respect. Hoe dom kun je zijn als je denkt dat ze waardering en respect voor je hebben wanneer ze je na fluiten. Vrouwen zijn tegenwoordig niet meer dan lustobjecten voor mannen, zowel op straat als in de reclames, de modewereld, de filmindustrie etc. En iedereen vindt dit maar normaal! Soebh'aanallaah! En dan noemen ze ons gehersenspoeld, onderdrukt en achterlijk!

Nee zusters, wij mogen blij zijn dat Allah de Verhevene ons heeft doen inzien dat wij veel meer waard zijn dan wat ze ons willen doen geloven. Hoe meer wij ons bedekken omwille van Allah, hoe minder belast wij zullen zijn op de Dag der Opstanding, inshaa-e Allah.

Over de vrouw in de Islam valt veel te vertellen en veel te vragen. Dit artikel is, om het zo te zeggen, slechts een tipje van de sluier. Doe kennis op over de mooie positie die Allah de Barmhartige ons heeft gegeven. Probeer afstand te nemen van de cultuur van je ouders en zeker ook de cultuur van deze maatschappij (mits het verdorven is). Probeer onbevangen te zijn in je zoektocht naar je oorspronkelijke identiteit, zodat wij zonder

vooroordelen weer kunnen worden wat we willen: op en top vrouw.

Ik wil dit artikel graag afsluiten met een h'adieth van onze geliefde profeet Mohammed (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem), om de hoge positie van de vrouw in de Islam nogmaals te onderstrepen: Aboe Hoerayrah (moge Allah tevreden met hem zijn) heeft verhaald dat de boodschapper van Allah (Allah's vrede en zegeningen zijn met hem) zei: “De beste gelovigen in het geloof zijn degenen met het beste karakter; en de beste van hen zijn degenen die zich het beste gedragen tegenover hun vrouwen.” (Overgeleverd door Tirmidhi)